USNESENÍ SOUDNÍHO DVORA (pátého senátu)

24. března 2011 *

Ve věci C-344/09,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden (Švédsko) ze dne 2. června 2009, došlým Soudnímu dvoru dne 21. srpna 2009, v rámci přezkumu stížnosti podané

Danem Bengtssonem,

SOUDNÍ DVŮR (pátý senát),

ve složení E. Levits, zastupující předseda pátého senátu, M. Safjan (zpravodaj) a M. Berger, soudci,

generální advokát: J. Mazák,
vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

* Jednací jazyk: švédština.

po vyslechnutí generálního advokáta,

vydává toto

Usnesení

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu doporučení Rady 1999/519/ES ze dne 12. července 1999 o omezení expozice osob elektromagnetickým polím (od 0 Hz do 300 GHz) (Úř. věst. L 199, s. 59) s ohledem na čl. 174 odst. 2 ES.

2 Uvedená žádost byla předložena ze strany Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden (komise pro ochranu životního prostředí a zdraví obce Mora) poté, co se na ní obrátil D. Bengtsson s tím, aby byla snížena úroveň neionizujícího záření vycházejícího ze základnových stanic provozovatelů mobilní telefonní služby zřízených poblíž jeho bydliště.

Spor v původním řízení a předběžná otázka

3 Z předkládacího rozhodnutí a z vyjádření předložených Soudnímu dvoru vyplývá, že D. Bengtsson, který bydlí v obci Mora, předložil v průběhu roku 2006 stížnost Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden, v níž tvrdil, že trpí vážnými zdravotními

problémy způsobenými v důsledku vystavení neionizujícímu záření vycházejícímu ze základnových stanic pro telekomunikaci a bezdrátový přenos dat zřízených poblíž jeho bydliště. Domáhal se toho, aby byla uplatňována zásada obezřetnosti a aby byla nařízena opatření za účelem snížení míry expozice jeho bydliště tomuto záření.

4 Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden je obecní komise pověřená monitorováním v oblasti ochrany životního prostředí a zdraví v dotčené obci, jejímž posláním je přijímat nezbytná opatření k odvrácení ohrožení životního prostředí a zdraví. V tomto rámci je zejména povinna provádět monitorování základnových stanic pro telekomunikaci a bezdrátový přenos dat.

5 Článek 9 kapitoly 26 zákona 1998:808 o zákoníku životního prostředí [miljöbalken (1998:808)] svěřuje takovým obecním komisím, jako je Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden, pravomoc ukládat provozovatelům příkazy, jakož i zákazy. Podle článku 14 kapitoly 26 tohoto zákona mohou být nad rámec těchto přikazovacích a zakazovacích opatření ukládány peněžní sankce.

6 Podle článku 1 kapitoly 19 uvedeného zákona lze proti rozhodnutí uvedených obecních komisí podat stížnost k Länsstyrelse (krajskému úřadu), a proti rozhodnutí tohoto úřadu lze přitom následně podat žalobu k Miljödomstolen (tribunálu pro životní prostředí).

7 Provozovatelé mobilní telefonní služby, jejichž základnové stanice jsou zřízeny poblíž bydliště D. Bengtssona, byli ze strany Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden vyzváni, aby předložili svá vyjádření k jeho stížnosti. Všichni tito provozovatelé v tomto ohledu tvrdili, že dodržují platnou právní úpravu, jelikož míra vystavení

záření je nižší než referenční úrovně uvedené v doporučení 1999/519. Proto dobrovolně nepřikročili ke snížení míry neionizujícího záření na úroveň, kterou by stěžovatel považoval za přijatelnou.

8 V reakci na vyjádření uvedených provozovatelů mobilní telefonní služby D. Bengtsson zdůraznil, že uvedené referenční úrovně pouze uvádí, u jaké míry expozice je vědecky prokázán účinek ohřívání, a že tedy nejsou relevantní pro posouzení jiných účinků na zdraví s ohledem na zásadu obezřetnosti.

9 Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden musí jakožto orgán monitorující základnové stanice pro telekomunikaci a bezdrátový přenos dat rozhodnout, jak reagovat na stížnost D. Bengtssona.

10 Za těchto okolností Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden rozhodla položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„[...] [Musí] být referenční úrovně elektromagnetických polí stanovené [...] doporučením [1999/519] vykládány [s ohledem na čl. 174 odst. 2 ES] tak, že je nutné považovat je za vodítko k uplatnění zásady obezřetnosti, nebo uvedená zásada doplňuje doporučení 1999/519[?]“

K pravomoci Soudního dvora

11 V případě zjevného nedostatku pravomoci nebo zjevné nepříslušnosti Soudního dvora k projednání návrhu, nebo je-li tento návrh zjevně nepřípustný, může Soudní dvůr podle čl. 92 odst. 1 svého jednacího řádu, který se na řízení o předběžné otázce použije na základě čl. 103 odst. 1 téhož jednacího řádu, bez pokračování v řízení, po vyslechnutí generálního advokáta rozhodnout usnesením s odůvodněním.

12 Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden v reakci na žádost o vysvětlení, která jí byla zaslána podle čl. 104 odst. 5 jednacího řádu, uvádí, že je v rámci své monitorovací činnosti správním orgánem vykonávajícím soudní funkci. V tomto ohledu splňuje veškerá kritéria stanovená judikaturou k tomu, aby byla kvalifikována jako „soud členského státu" ve smyslu článku 234 ES. Mimoto před ní probíhá spor a má rozhodnout v řízení, které má být ukončeno rozhodnutím soudní povahy.

13 Společnost TeliaSonera Mobile Networks AB je toho názoru, že Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden není soudem ve smyslu článku 234 ES z toho důvodu, že její úkol spočívající v monitorování nemůže být považován za výkon soudní funkce.

14 Společnost Tele2 Sverige AB má za to, že rozhodovací činnost Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden je součástí exekutivní funkce a nelze na ni nahlížet jako na soudní činnost. Mimoto neexistuje žádný spor mezi účastníky řízení, tak jak je označil předkládající orgán.

15 Česká vláda vysvětluje, že Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden není součástí soudní moci dotčeného členského státu. Vzhledem k tomu, že proti jejím rozhodnutím lze podat opravný prostředek k Länsstyrelse a že je v případě orgánu pověřeného výkonem vedlejších soudních funkcí třeba restriktivněji uplatnit kritéria stanovená judikaturou, zejména pokud jde o požadavek nezávislosti, není uvedený orgán soudem ve smyslu článku 234 ES.

16 Francouzská vláda má pochybnost o tom, zda lze Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden kvalifikovat jako „soud“ ve smyslu článku 234 ES.

17 Komise Evropských společenství podotýká, že Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden může jakožto monitorovací orgán ukládat provozovatelům mobilní telefonní služby příkazy, což představuje výkon správní funkce. Neprobíhá tudíž před ní spor a není její úlohou rozhodnout v řízení, které má být ukončeno rozhodnutím soudní povahy. Navíc vzhledem k tomu, že obecní rada může v souladu s článkem 10a kapitoly 4 zákona o obcích 1991:900 [kommunallagen (1991:900)] odvolat všechny členy této komise, jestliže politická většina v obecní radě již neodpovídá politické většině v rámci uvedené komise, nebo v případě změny v organizaci této komise, není splněn požadavek týkající se nezávislosti předkládajícího orgánu.

18 Podle ustálené judikatury z článku 234 ES vyplývá, že vnitrostátní soudy jsou oprávněny obrátit se na Soudní dvůr pouze tehdy, probíhá-li před nimi spor a mají-li rozhodnout v řízení, které má být ukončeno rozhodnutím soudní povahy (viz zejména usnesení ze dne 18. června 1980, Borker, 138/80, Recueil, s. 1975, bod 4, a rozsudky ze dne 31. května 2005, Syfait a další, C-53/03, Sb. rozh. s. I-4609, bod 29, jakož i ze dne 25. června 2009, Roda Golf & Beach Resort, C-14/08, Sb. rozh. s. I-5439, bod 34).

19 Pokud tedy předkládající orgán jedná jako správní orgán, aniž má současně vyřešit spor ve smyslu judikatury Soudního dvora, nemůže být považován za orgán vykonávající soudní funkci (viz zejména rozsudky ze dne 19. října 1995, Job Centre, C-111/94, Recueil, s. I-3361, bod 11; ze dne 15. ledna 2002, Lutz a další, C-182/00, Recueil, s. I-547, bod 14, jakož i výše uvedený rozsudek Roda Golf & Beach Resort, bod 35).

20 V projednávaném případě je třeba konstatovat, že v souvislosti se stížností, která jí byla podána D. Bengtssonem, vykonává Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden funkce správní povahy.

21 Zaprvé je totiž zřejmé, že je tato obecní komise pověřena monitorováním v oblasti ochrany životního prostředí a zdraví a jejím úkolem je přijímat nezbytná opatření k odvracení ohrožení životního prostředí a zdraví.

22 Zadruhé z předkládacího rozhodnutí a z vyjádření předložených Soudnímu dvoru nijak nevyplývá, že by v situaci D. Bengtssona před tím, než Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden předložila věc Soudnímu dvoru, bylo vydáno rozhodnutí, proti kterému by byl k této komisi podán prostředek nápravy. Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden je tedy prvním orgánem, který projednává žádost směřující ke snížení míry neionizujícího záření vycházejícího ze základnových stanic umístěných poblíž bydliště D. Bengtssona (viz obdobně zejména usnesení ze dne 10. července 2001, HSB-Wohnbau, C-86/00, Recueil, s. I-5353, bod 15; ze dne 22. ledna 2002, Holto, C-447/00, Recueil, s. I-735, bod 21, jakož i ze dne 12. ledna 2010, Amiraike Berlin, C-497/08, Sb. rozh. s. I-101, bod 20).

23 V kontextu, v němž byla podána projednávaná žádost o rozhodnutí o předběžné otázce, proto není funkcí Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden přezkoumávat legalitu rozhodnutí. Její úkol spočívá v prvním zaujetí stanoviska ke stížnosti účastníka správního řízení. Za těchto podmínek není její úlohou vyřešit spor ve smyslu

judikatury Soudního dvora (viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 12. listopadu 1998, Victoria Film, C-134/97, Recueil, s. I-7023, body 16 a 18).

24 Toto konstatování není zpochybněno skutečností, že dotyčné fyzické nebo právnické osoby mohou Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden předkládat vyjádření, jelikož taková možnost nemá vliv na povahu plněných úkolů (viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 14. června 2001, Salzmann, C-178/99, Recueil, s. I-4421, bod 18).

25 Z toho vyplývá, že Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden v rámci přezkumu stížnosti, která jí byla předložena D. Bengtssonem, jedná jakožto správní orgán a její úlohou není současně vyřešit spor ve smyslu judikatury Soudního dvora, takže nejedná v rámci výkonu soudní funkce.

26 S ohledem na předcházející je třeba použít čl. 92 odst. 1 a čl. 103 odst. 1 jednacího řádu a konstatovat, že Soudní dvůr zjevně nemá pravomoc k rozhodnutí o otázce položené ze strany Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden.

K nákladům řízení

27 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o D. Bengtssona, povahu incidenčního řízení ve vztahu k řízení probíhajícímu před Mora kommun,

Miljö- och hälsoskyddsnämnden, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený orgán. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření D. Bengtssona se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (pátý senát) rozhodl takto:

Soudní dvůr Evropské unie zjevně nemá pravomoc k zodpovězení otázky položené Mora kommun, Miljö- och hälsoskyddsnämnden (Švédsko) rozhodnutím ze dne 2. června 2009.

Podpisy.